

Posudek oponenta na bakalářskou práci Veroniky Řezáčové

Nevěra a žárlivost v dlouhodobých partnerských vztazích

Gabriela Seidlová Málková

Práce Veroniky Řezáčové je zdařilou publikací původního výzkumu, který vznikl v rámci rozsáhlého výzkumného projektu vedoucího práce a kolegů z Katedry obecné antropologie. Silná podpora reálným badatelským projektem zkušenějších kolegů je bezpochyby znát na kvalitě předkládané práce a dle mého názoru ukazuje na pozitivní vliv zkušeného badatelského týmu na primární badatelskou přípravu studentů.

Formální členění předkládané práce má všechny náležitosti odborné publikace: mimo jiné obsahuje silnou teoretickou oporu a východiska z odborné literatury, má srozumitelně formulovanou výzkumnou otázku, přehledně prezentovaná data a pečlivě zpracovanou diskusní a interpretační část i náměty pro další výzkum.

Teoretické zázemí výzkumu neskrývá příklon k evolučně psychologické perspektivě. Je těžko co dodat k rozsahu zdrojů, se kterými autorka pracuje- zcela zřejmě zde autorka prokazuje důkladnou obeznámenost s cílovou problematikou, dovednost pracovat s odbornou literaturou a zpracovávat více literárních zdrojů do uceleného textu. To je třeba jen ocenit.

Osobně trochu postrádám snahu inspirovat se i jinými teoretickými perspektivami než je evoluční psychologie. Zejména porozumění důsledkům sledovaných fenoménů a jejich specifickému vlivu na fungování partnerského soužití (což by možná mohlo trochu sloužit i interpretacím v závěru práce)by mohlo být výrazně posíleno inspirací např. ze systemických přístupů ke studiu vztahů v rámci rodiny/partnerských svazků například v terapeutických kontextech (koneckonců odtamtud jsou často jediné psychologicky relevantní informace o tom, co žárlivost a nevěra ve vztazích dělá). Na druhou stranu, jasný příklon k evoluční psychologii práci pravděpodobně činí dostupnou úroveň bakalářského studia.

V části textu věnované prezentaci dat nejsou vždy srozumitelně deskripce dat, tedy ne vždy autorka uvádí, co čísla znamenají/ z kolika respondentů je reportované číslo výběrem apod. (tab. 7 – 10; graf 1-3...) I když pak čtenář údaje doplňující stručné tabulky může (většinou) v textu dohledat, je velká škoda, že autorka nevyužívá potenciál tabulek a grafů sdělit přehledně velké množství informací s užitím malého množství textu. Jako čtenář neznalý problematiky bych rovněž uvítala i shrnutí nebo přehled klíčových (pro autorku) důležitých zjištění(údajů) z výzkumu na konci kapitoly věnované prezentaci výsledků šetření.

I přes uvedené drobné připomínky hodnotím práci kolegyně Řezáčové jako velice zdařilou a navrhuji pro obhajobu této práci hodnocení výborně.

Hostivice 15.3. 2010